

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ ΜΟΙΡΟΛΟΓΙ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΗΤΡΟΣ

- Το Μοιρολόγι της Θεομήτορος Παναγίας ενώπιον του εν Γολγοθά Σταυρωθέντος Θεανθρώπου και Υιού Αυτής Ιησού Χριστού, το οποίο αποδίδεται ψαλλόμενο από τις μαυροφόρες και μυροφόρες γυναίκες πάσης ηλικίας εντός των Εκκλησιών στις ενορίες της Θράκης κατά την νύκτα της Μεγάλης Πέμπτης ενώπιον του Σταυρωθέντος Θεανθρώπου Ιησού Χριστού.

*Σήμερα μαύρος ουρανός, σήμερα μαύρη μέρα.
Σήμερα όλοι θλίβονται και τα βουνά λυπούνται.
Σήμερα βάλανε βουλή οι άνομοι Εβραίοι,
οι άνομοι και τα σκυλιά και οι τρισκαταραμένοι,
για να σταυρώσουν τον Χριστό, τον πάντων βασιλέα.
Δίνουν μεγάλη διαταγή τρία καρφιά να κόψουν,
Και αυτοί οι τρισκατάρατοι παίρνουν και κόφτουν πέντε.
Τα δύο βαρούν στα χέρια του, τ' άλλα τα δύο στα πόδια.
Το πέμπτο το φαρμακερό αντίκρυ στην καρδιά του,
Να στάζει αίμα και νερό για την χριστιανοσύνη.
Να στάζει αίμα και νερό να πικραθεί η καρδιά του.
Ο Κύριος εβρέθηκε μέσα σε περιβόλι,
Να λάβει δείπνο μυστικό για να τον λάβουν όλοι.*

*Η Παναγιά καθότανε μόνη της στο κονί της,
Τας προσευχάς της έκαμε για τον μονογενή της.
Φωνή εξήλθε εξ ουρανού και απ' αρχαγγέλου στόμα.
Σήκω Κυρά μου Δέσποινα, έπιασαν τον υιό σου.
Τον δέσανε, τον φτύσανε και στον Καϊάφα τον πάνε,
Και στου Πιλάτου τας αυλάς, εκεί τον τυραννάνε.
Σαν τ' άκουσε η Παναγιά μαύρο τσεμπερί βάζει,
Ξεχύνεται εις το στρατί και μαύρα δάκρυα ρίχνει.
Και από πίσω έρχονταν γυναίκες μαυροφόρες,
Μαρία η Μαγδαληνή και του Ιακώβου η μάνα,
Και του Λαζάρου η αδελφή και οι τέσσερεις αντάμα.*

*Παίρνουν την στράτα το στρατί, στρατί το μονοπάτι.
Το μονοπάτι τις έβγαλε στις πόρτες του Πιλάτου.
Ανοίξε πόρτα του ληστού και πόρτα του Πιλάτου.
Και η πόρτα απ' τον φόβο της, ανοίγει μοναχή της.
Κοιτά δεξιά, κοιτά ζερβά, κανέναν δεν γνωρίζει.
Κοιτά και πιο δεξιότερα, βλέπει τον Άγιο Γιάννη.
Άγιε μου Γιάννη Πρόδρομε και βαπτιστά του γιού μου,
Μην είδες τον γιόκα μου και σε διδάσκαλό σου;
Εσύ που τον εγέννησες και δεν τον εγνωρίζεις;
Και 'γω που τον εβάπτισα, πώς να τον εγνωρίσω;
Δεν έχω χείλη να στο πω, μιλιά να ομολογήσω.
Δεν έχω χειροπάλαμο να σου τον εδειξώ.
Έχεις και χείλη να το πεις, μιλιά να ομολογήσεις,
Έχεις και χειροπάλαμο για να μου τον εδείξεις.
Τον βλέπεις κείνον τον γυμνό στο ξύλο σταυρωμένο,
Όπου φορεί πουκάμισο στο αίμα βουτηγμένο.
Όπου φορεί στην κεφαλή ακάνθινο στεφάνι;
Εκείνος είναι ο γιόκας σου και με διδάσκαλός μου.
Σαν γύρισε η Παναγιά, σαν γύρισε και είδε.
Έπεσε και λιγώθηκε, έχασε το μυαλό της.
Σταμνιά νερό της ρίχνανε, τρία κανάτια μύσχο.
και τρία μυροδόσταμο για να της έρθει ο νούς της.
Και σαν της ήρθε ο λογισμός, και σαν της ήρθε ο νους της.
Ζητάει νερό για να πνιγεί,
Γκρεμό να πάει να πέσει.
Ζητάει μαχαίρι να σφαγεί για τον μονογενή της.
Σαν τ' άκουσε και ο Χριστός γυρνά και της ελέγει.
Μην κλαίς Κυρά μου Δέσποινα και μην πολυδακρύζεις.
Κάνε Μανούλα υπομονή να κάνει όλος ο κόσμος.
Σήκω, πάνε στο σπίτι σου και κάτσε στη γωνιά σου.
Βάλε κρασί στο μαστραπά και αφράτο παξιμάδι.
Και όταν λαλήσει ο πετεινός κοντά στο μεσονύχτι.
Σήκω, πάνε στην Εκκλησιά κι' άναψε τις λαμπάδες,*

*Κι όλοι μαζί οι μαθητές να πουν Χριστός ανέστη.
Το δέντρο ήταν ο Χριστός και ρίζα η Παναγία,
Και τ' αργυρά κλωνάρια του ήταν οι μαθητάδες.
Μαθήτευαν και έλεγαν για του Χριστού τα πάθη.
Εσύ Χριστέ μ' και αλήθιανέ μ' και αλήθιανε του κόσμου,
Που ήσουν όλος μάλαμα και η γλώσσα σ' ζαχαρένια.
Σε σκέντζεψαν, σε σταύρωσαν και σε 'ρίζαν στον τάφο.
Όποιος τ' ακούει σώζεται και όποιος το λέει αγιάζει.
Και όποιος το αφουγκράζεται, παράδεισο θα λάβει,
παράδεισο και λίβανο από τον Άγιο Τάφο.*

Τέλος και τω Θεώ Δόξα.

*Έγραφον εν τη ενορία των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Παραδημής του Νομού
Ροδόπης, κατά την Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα , μηνός Απριλίου, σωτηρίου έτους 1990.*